

KÉRDÉSEK A BIZTOSJELÖLTHÖZ**Raffaele FITTO****A kohézióért és a reformokért felelős ügyvezető alelnök****1. Általános alkalmasság, uniós elkötelezettség és személyes függetlenség**

Milyen személyes képességekkel és tapasztalatokkal rendelkezik, melyek különösen alkalmassá teszik Önt arra, hogy biztosként előmozdítsa – elsősorban azon a területen, amelynek felelőse lenne – az általános európai érdekeket? Hogyan járul majd hozzá a Bizottság politikai iránymutatásainak végrehajtásához? Hogyan valósítja majd meg a nemek közötti egyenlőség érvényesítését, és hogyan építi be a nemek közötti egyenlőség szempontjait a tárcájához tartozó valamennyi szakpolitikába? Hogyan valósítja majd meg az ifjúsági szempontok érvényesítését?

Függetlenségére vonatkozóan milyen biztosítékokkal tud szolgálni a Parlamentnek, és hogyan biztosítaná, hogy semmilyen múlt-, jelen- vagy jövőbeli tevékenysége ne ébresszen kétséget a Bizottságon belüli feladatkörének ellátásával kapcsolatban?

Európa mélységes megosztottsága idején nőtem fel, neveltetésemet meghatározták az európai szerződésekben lefektetett értékek és elvek: a szabadság, a demokrácia, a jogállamiság, a pluralizmus, az esélyegyenlőség, az emberi méltóság, a polgári jogok, valamint a nők és férfiak közötti egyenlőség tiszteletben tartása.

Politikai pályámat abban a pártban, a „Democrazia Cristiana” soraiban kezdtem, amelynek azonosulni tudtam értékeivel és ezen belül európai hitvallásával is. Pályafutásom során különböző szinteken töltöttem be tisztségeket. Először is helyi szinten, miután 1990-ben Puglia regionális tanácsának tagjává választottak, 2000-ben pedig a régió elnökévé léptem elő. Több ciklus során is képviselőként dolgoztam az olasz parlamentben, előbb a regionális ügyekért és a helyi autonómiáért felelős miniszterként (2008), majd kohéziós miniszterként (2010), 2022 óta pedig az európai ügyekért, a dél-olaszországi régióért, a kohéziós politikáért és a nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési tervért felelős miniszteri tisztséget töltöm be. Európai szinten először 1999-ben választottak meg európai parlamenti képviselővé, majd 2014-ben és 2019-ben újabb mandátumot szereztem. 2000 és 2005 között tagja voltam a Régiók Bizottságának, ahol 2002 és 2004 között a területi kohéziós politikával foglalkozó bizottság elnöki tisztségét töltöttem be.

Mindig is határozott támogatója voltam az európai projektnek, és kiálltam az azt alátámasztó jogállamisági alapelvek és értékek mellett. A pusztító testvérháborúból éppen kilábaló kontinensen az európai integráció addig példa nélküli kiutat kínált, és az euroatlanti szövetség mellett az európaiak békéjének, jóllétének, jólétének és biztonságának elsődleges zálogává vált. Oroszország Ukrajna elleni brutális agressziója és a közel-keleti konfliktus azt mutatja, hogy mindezt nem szabad magától értetődőnek tekinteni. Az egység és az elszántság a leghatékonyabb fegyverünk arra, hogy megóvjuk ezeket az eredményeket és az alapjukként szolgáló értékeket.

Különböző feladataim ellátása során első kézből ismerhettem meg és sokféle nézőpontból tapasztalhattam meg a kohéziós és regionális fejlesztési politika működését, akár régióm elnökeként, akár miniszterként, akár a vonatkozó tanácsi formáció tagjaként. Európai parlamenti képviselőként a REGI szakbizottság tagja voltam, a Régiók Bizottsága tagjaként pedig a kohéziós politika nyomon követése volt a szakterületem.

A kohéziós politika az európai projekt alappillére. Kinevezési okiratomban Ursula von der Leyen megválasztott elnök asszony így fogalmazott: „az európai kohézió lényege, hogy Európát közelebb hozza a polgáraihoz, és hogy az európai polgárokat közelebb hozza egymáshoz”. Egyetértek vele, és kinevezésem esetén teljes elkötelezettséggel e cél szolgálatában fogok munkálkodni.

Az elkövetkező öt évben az Európai Uniónak olyan jelentős kihívásokkal kell szembenéznie, mint a zöld és digitális átállás, a biztonság megóvása a komplex geopolitikai kontextusban, a versenyképesség újraindítása a

gyorsan változó világgazdasági helyzetben, az európai szociális modell és demokrácia megvédése, valamint a jövőbeli bővítésekre való felkészülés. E törekvések keretében a kohéziós politikának is hozzá kell járulnia az Európai Unió célkitűzéseihez, amint azt Ursula von der Leyen megválasztott elnök is hangsúlyozta politikai iránymutatásaiban. Ebben a kontextusban alapvető fontosságú a megfelelő források rendelkezésre állása és az együttműködés annak érdekében, hogy a költségvetés szilárd lábakon álljon.

Miniszterként Olaszországban én feleltem Európa legnagyobb léptékű nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési tervének végrehajtásáért, így első kézből szereztem tapasztalatot a Next Generation EU által az Európai Unió számára kínált óriási lehetőségekről, illetve e nagyszabású és történelmi jelentőségű közös projekt kihívásairól és érzékeny vonatkozásairól is.

Kinevezésem esetén ezt a tapasztalatot a gazdaságért és termelékenységért felelős biztossal együttműködve szeretném kamatoztatni, tartva magam a megbízólevelemben szereplő feladatokhoz, a 2026-os finanszírozási határidőig megvalósítva a tagállamok helyreállítási és rezilienciaépítési tervében meghatározott és jóváhagyott reformokat és beruházásokat.

Pályafutásom során különböző szinteken számos európai szakpolitikával foglalkoztam, és ennek során felismertem, milyen fontos összehangolni azok kidolgozását és végrehajtását. Kinevezésem esetén ügyvezető alelnökként kötelezettséget vállaltam arra, hogy együttműködöm a mezőgazdaságért és az élelmiszerügyért, a fenntartható mobilitásért és idegenforgalomért, valamint a halászatért és a kék gazdaságért felelős kollégáimmal és másokkal annak érdekében, hogy mindezek a politikák integrált módon és szinergiában működjenek, hozzájárulva az Európai Unió és polgárainak jólétéhez.

Feltétlen elkötelezettséggel állok ki a nemek közötti egyenlőség mellett, mivel véleményem szerint a nemek közötti egyenlőségre való odafigyelés nem csak kötelességünk, de fontos lehetőségeket is rejt magában minden társadalom működése szempontjából. Ezért feltett szándékom előmozdítani a nemek egyensúlyát a vezetői pozíciókban, kezdve a saját kabinetemmel, bízva abban, hogy ez hatékonyabb struktúrát fog eredményezni, amely képes teret adni az optimális döntéshozatalhoz szükséges különböző egyéni szempontoknak. Azon leszek, hogy a nemek egyensúlyának kérdése szerepet kapjon a kohéziós politikában és a tárcámhoz tartozó minden más területen is.

Mindig is támogattam és ösztönöztem a fiatalokat, mivel az ifjúság az egészségesebb, innovatívabb és dinamikusabb társadalom záloga. Ursula von der Leyen megválasztott elnök politikai prioritásaival összhangban kötelezettséget vállaltam arra, hogy a portfóliómon belül prioritásként kezelem az ifjúsági szempontok integrálását a politika formálásába. Az ifjúsági párbeszédnek kiváló lehetőséget kínálnak majd arra, hogy meghallgassuk a fiatalok igényeit és álláspontját. Ezért azt tervezem, hogy hivatalba lépésem után 100 napon belül megtartom az első ilyen párbeszédet.

Munkámban mindig is kizárólag a közérdek vezérelt. Kinevezésem esetén, ügyvezető alelnökként feladataimat kizárólag az európai érdekeket szem előtt tartva fogom ellátni, maradéktalanul tiszteletben tartva a Szerződések szellemét és betűjét, különös tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 17. cikkének (3) bekezdésében lefektetett kötelezettségekre. Személyes és politikai fellépésem mindig is a függetlenség jellemezte, és a Bizottság tagjaként nem kérek és nem fogadok el utasítást egyetlen tagállamtól, más intézménytől vagy más szervtől sem. Szigorúan ragaszkodni fogok és tartani fogom magam az Európai Bizottság tagjaira vonatkozó szavatartási kódexhez és annak összeférhetlenségre vonatkozó rendelkezéseihez. Vállalom, hogy amennyiben változások következnek be, haladéktalanul aktualizálni fogom érdekeltségi nyilatkozatomat.

2. A portfólió irányítása és együttműködés az Európai Parlamenttel

Kötelezettséget tud-e vállalni arra, hogy megfelelően tájékoztatja a Parlamentet saját és az irányítása alá tartozó szervezeti egységei tevékenységeiről? Milyen szempontból tekinti magát elszámoltathatónak a Parlament előtt?

Milyen konkrét kötelezettségvállalásokat kíván tenni a Parlamenttel végzendő közös munka és a Parlamentben – bizottsági és plenáris üléseken – való jelenlét, az átláthatóság, az együttműködés, valamint a Parlament álláspontjainak és jogalkotási kezdeményezésekre vonatkozó kéréseinek tényleges nyomon követése tekintetében? Készen áll-e arra, hogy a tervezett kezdeményezésekkel és a folyamatban lévő eljárásokkal kapcsolatban a Parlamentet – a Tanáccsal egyenrangú félként – naprakész információkkal és dokumentumanyaggal lássa el?

Kinevezésem esetén, ügyvezető alelnökként kötelezettséget vállaltam arra, hogy átfogó és részletes tájékoztatást nyújtok a feladatköröm keretében hozott intézkedésekről.

Az Európai Parlament és a Bizottság – régi múltra visszatekintő intézményi kapcsolataikra tekintettel – szorosan összehangolják tevékenységeiket, mivel egyformán az integrációs szándék és az európai szellemiség zászlóvivői. E felfogástól én sem kívánok eltérni.

Ezért úgy vélem, hogy alapvető fontosságú az átláthatóság és az Európai Parlament felé való elszámoltathatóság garantálása. Mivel több mint 10 éven át dolgoztam európai parlamenti képviselőként, illetve az európai ügyekért, a dél-olaszországi régióért, a kohéziós politikáért és a nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési tervért felelős miniszterként, úgy vélem, hogy a Parlament megfelelő bevonása alapvető fontossággal bír a demokratikus jogalkotási folyamat sikeres működése szempontjából.

Véleményem szerint a Parlament felé való elszámoltathatóság nem korlátozódhat a döntésekről való beszámolásra, hanem folyamatos és gyümölcsöző párbeszédet is igényel, amely a jó kormányzás alapja. Létfontosságú, hogy ezt a párbeszédet már a kezdetektől fogva megteremtjük.

Társjogalkotóként mind a Parlamentnek, mind a Tanácsnak egyforma fontosságot fogok tulajdonítani, és gondoskodni fogok arról, hogy ez az elv tükröződjön a hatáskörömbé tartozó releváns információk megosztásában. Ez nem pusztán jogi kötelezettség, de alapvető elvárás is a biztosi testület tagjai felé, akik közvetlenül tartoznak elszámolással az Európai Parlament megválasztott tagjainak.

Ursula von der Leyen megválasztott elnök iránymutatásában és megbízólevelében is hangsúlyozza az Európai Parlament és a Bizottság közötti különleges kapcsolat további megerősítésére irányuló szándékát. Teljes mértékben osztozom vele ebben a vízióban, és garantálni fogom az információk rendszeres eljuttatását az illetékes parlamenti szakbizottságoknak, illetve rendelkezésre fogok állni kétoldalú találkozókra. Rendszeresen részt kívánok venni az intézményközi tárgyalásokon, és kérésre részt veszek a plenáris üléseken, illetve a parlamenti bizottságok strukturált párbeszédein is. Emellett garantálom, hogy gyors és pontos válaszokkal szolgáljak a szakbizottsági tagok által a tárcámmal kapcsolatban feltett kérdésekre.

Az átláthatóság biztosítása érdekében készen állok strukturált párbeszédet szervezésére az illetékes parlamenti szakbizottságokkal, és maradéktalanul be fogom tartani az Európai Parlament és az Európai Bizottság közötti kapcsolatokról szóló keretmegállapodás, valamint a minőségi jogalkotásról szóló intézményközi megállapodás rendelkezéseit.

Ursula von der Leyen megválasztott elnök vállalta, hogy szavatolja azt, hogy a biztosok a jövőben is jogalkotási javaslatokkal válaszoljanak a képviselők többsége által elfogadott parlamenti állásfoglalásokra, teljes mértékben tiszteletben tartva az arányosság, a szubszidiaritás és a minőségi jogalkotás elveit. Emellett a megválasztott elnök meggyőződése, hogy meg kell erősíteni az EUMSZ 225. cikkében felvázolt együttműködést, és arra szólítja fel a biztosokat, hogy folytassanak strukturált párbeszédet a parlamenti szakbizottságokkal a szóban forgó állásfoglalásokról. Teljes mértékben támogatom ezeket a célokat, és kinevezésem esetén az állásfoglalások vitájának minden szakaszában együtt fogok működni a Parlamenttel. Mivel hosszú ideig voltam az Európai Parlament képviselője, szilárd meggyőződésem, hogy ez pozitív hatással lesz munkánk eredményeire.

Határozottan támogatom Ursula von der Leyen elnöknek a helyi szintű jelenlét fontosságával kapcsolatos elképzelését. Kinevezésem esetén kötelezettséget vállalok arra, hogy rendszeresen ellátogatok a tagállamokba és régiókba a kohéziós politika eredményeinek értékelése céljából. Alapvető fontosságú Unió-szerte személyesen is találkozni a polgárokkal, mind a városokban, mind a vidéki és kevésbé lakott területeken.

Az elkövetkező hónapok döntő fontosságúak lesznek abból a szempontból, hogy EU kitarson azon hosszú távú reformok és beruházások mellett, amelyek közvetlenül hozzájárulnak az európai növekedés megerősítéséhez. E célok elérése érdekében – a Szerződésekkel összhangban – elengedhetetlen az Európai Parlamenttel, a Tanáccsal és a Régiók Bizottságával való együttműködés. Ahhoz, hogy a megerősített, korszerűsített kohéziós politika kialakítása során garantáltan kellően figyelembe vegyük szükségleteiket, fontos lesz meghallgatni az egyes régiók és helyi szervek véleményét, a maguk egyedi érzékenységeivel és sajátosságaival együtt. Megtiszteltetés lenne számomra az Európai Bizottság tagjaként tevékenykedni, amely a Szerződések őreként az EU kulcsfontosságú intézménye. Az Unió közös érdekét szolgálva meg fogom védeni értékeinket, és mindig a kollegialitás elvével összhangban fogok eljárni. Szorosan együtt fogok működni a biztosi testület többi tagjával az Ursula von der Leyen elnök által meghatározott prioritások megvalósítása érdekében.

A Regionális Fejlesztési Bizottság kérdései

3. A kohéziós politika jövője – a legfontosabb tanulságok – egyszerűsítés

Mit gondol a kohéziós politika 2027 utáni jövőjéről, és véleménye szerint melyek azok a legfontosabb tanulságok, amelyeket az Európai Bizottságnak és a tagállamoknak e tekintetben le kellett volna vonniuk az előző programozási időszakokban? Ön szerint érvényesek-e a regionális egyenlőtlenségek leküzdésére, valamint a gazdasági és társadalmi kohézióra irányuló célkitűzések, és hogyan fogja biztosítani, hogy a következő többéves pénzügyi keret tükrözze a „ne árts a kohézióknak” elvet? Továbbra is fenn fogja-e tartani a kohéziós politikát mint a valamennyi régió számára elérhető beruházási és szolidaritási mechanizmust, hogyan fogja biztosítani a kevésbé fejlett régiók fejlődését, és milyen választ fog adni a városi területek előtt álló kihívásokra? Hogyan védi meg a kohéziós politika alapvető célját, és hogyan biztosít stabil költségvetési keretet a többéves pénzügyi keretre irányuló javaslatban? Ugyanakkor hogyan fogja növelni a kohéziós politika rugalmasságát az újonnan felmerülő igények kezelése, az átláthatóság fokozása, a végrehajtási folyamatok felgyorsítása és az egyszerűsítés biztosítása érdekében? Ön szerint szükség van-e a kohéziós alapok reformjára a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközhöz hasonló teljesítményalapú modell alapján? Ebben az összefüggésben hogyan fogja garantálni a kohéziós politika folytonosságát, megőrizve annak eredeti célkitűzéseit, és hogyan fogja biztosítani, hogy a politika jövőbeli irányítása és finanszírozása tiszteletben tartsa a megosztott irányítás modelljét, a helyi alapú megközelítést, a többszintű kormányzást és a partnerségi elveket, valamint a helyi és regionális önkormányzatok szerepét? Fontolóra veszi majd-e, hogy a következő pénzügyi programozási időszakban hatékony mechanizmust hozzanak létre az egyes tagállamok regionális és helyi önkormányzatai, városai és települései kohéziós alapokhoz való közvetlen hozzáférése, azok sajátos fejlesztési igényei alapján?

A gazdasági, társadalmi és területi kohézió az Unió egyik fő célkitűzése, és létfontosságú az Unió egészséges fejlődése és tartós sikere szempontjából. A kohéziós politika az Európai Unió alapvető értékeit – az egységet, a szolidaritást és a minden régiót megillető méltányosságot – testesíti meg. A gazdasági, társadalmi és területi kohézió erősítése növeli a termelékenységet, az innovációs szintet és a versenyképességet. A 2027 utáni kohéziós politikáról alkotott vízióm központi elemei a konvergencia előmozdítása, a regionális egyenlőtlenségek csökkentése és a támogatások eljuttatása valamennyi régióhoz, különös tekintettel a kevésbé fejlett régiókra, biztosítva a tartós gazdasági, területi és társadalmi kohéziót. A következő többéves pénzügyi keret lehetőséget ad arra, hogy a nemzeti, regionális és helyi hatóságokkal partnerségben egy megerősített, korszerűsített kohéziós és növekedési politikát alakítsunk ki. A következő többéves pénzügyi keretben a kohéziós politikát a tágabb uniós prioritásokhoz kell idomítani. Emellett célirányosabbá, egyszerűbbé és hatékonyabbá kell válnia. A regionális és társadalmi egyenlőtlenségek orvoslása érdekében testre szabott megoldásokat fogunk kidolgozni a regionális és helyi kihívásokra, és támogatjuk a régiókat, köztük a szigeteket és a legkülső régiókat a felzárkózásban. Ennek keretében reformokat és beruházásokat kell beindítanunk annak érdekében, hogy segítsünk megteremteni azt, amire az adott közösségnek a boldoguláshoz szüksége van.

A kohéziós politika a fő alapelvekben, azaz a helyi alapú megközelítésben, a többszintű kormányzásban és a partnerségben gyökerezik. A 2027 utáni többéves pénzügyi keret kidolgozása során szavatolni fogom, hogy ezek az alapelvek ne sérüljenek. A regionális és helyi önkormányzatoknak központi szerepet kell játszaniuk a tervek kidolgozásában és végrehajtásában, hogy a lehető legszélesebb körben a magukévá tegyék azokat. A kohéziós politikának tudnia kell alkalmazkodni az olyan újonnan felmerülő kihívásokhoz, mint az éghajlatváltozás, a digitális átalakulás, a demográfiai változások és a társadalmi befogadás megerősítése. Ezek a változó realitások rugalmas és előrettekintő hozzáállást követelnek meg úgy, hogy közben hűek maradjunk a kohéziós politikához, mint az Unió egységének és erejének sarokkövéhez.

Bár tagadhatatlanul történtek előrelépések, egyes regionális egyenlőtlenségek fennmaradtak és újak is keletkeznek, míg egyes régiók – elsősorban a hatékony erőforrásfelhasználás terén meglévő problémákból kifolyólag – nem jutnak egyről a kettőre. A beruházások önmagukban nem elegendők. A kohéziós politikai beruházásoknak és reformoknak kéz a kézben kell járniuk a régóta fennálló kihívások kezelése terén, felgyorsítva a régiók felfelé irányuló konvergenciáját és a beruházások helyi megvalósítását. A fenntartható regionális növekedéshez kiegyensúlyozottabb, a megfelelő szabályozási keretet, a kapacitásépítést és a stratégiai tervezést felölelő megközelítésre van szükség. A nemzeti és regionális közigazgatási kapacitások megerősítése és az irányítás javítása egyaránt elengedhetetlen az alapok hatékony kezeléséhez, a reformok végrehajtásához és a kézzelfogható eredmények eléréséhez.

További egyszerűsítésre és az adminisztratív terhek csökkentésére van szükség, illetve lehetővé kell tenni a kedvezményezettek – különösen a kis- és középvállalkozások és a helyi közösségek – számára, hogy hatékonyabban férhessenek hozzá a forrásokhoz. Ezt a hozzáférést jelentősen egyszerűsítheti a folyamatok egyszerűsítése, a bürokrácia csökkentése, valamint az átláthatóság növelése a kockázatalapú irányítási ellenőrzések és az egységesebben alkalmazott támogathatósági szabályok révén. A helyi és regionális önkormányzatok döntéshozatali folyamatokba való korábbi bevonása biztosítja a források hatékonyabb felhasználását és a regionális igényekhez való jobb igazodását, valamint a helyi szereplők nagyobb szerepvállalását fejlődésük

alakításában. A másik kritikus célkitűzés az erőforrás-hatékonyság. Minden egyes, az uniós költségvetésből elköltött eurónak hatást kell kifejtenie. Emellett meg kell találnunk a módját annak, hogy minden uniós polgár jobban tudatában legyen, mi mindent finanszíroz az uniós költségvetés. A jövőre nézve le kell vonnunk az egyszerűsített kifizetési modellekkel kapcsolatos tapasztalatok tanulságait is, ezek ugyanis a pénzügyi felügyelet veszélyeztetése nélkül sikeresen csökkentették az adminisztratív terheket. Ezek a változások kulcsszerepet tölthetnek be abban, hogy a kohéziós politika rugalmasabbá és alkalmazkodóképesebbé válhasson.

A kohéziós politika jövőjéről való gondolkodás során figyelembe kell venni a különböző alternatívákat, mérlegelve azok lehetséges előnyeit, és odafigyelve az érdekelt felek véleményére. A nyomonkövethetőség és az elszámoltathatóság lehetővé tétele érdekében átlátható módon közzé kell tennünk az uniós források végső kedvezményezettjeit, és meg kell találnunk a módját a kedvezményezettekre és a végrehajtó hatóságokra nehezedő adminisztratív terhek csökkentésének. Azt is fel kell mérnünk, hogy miként tudjuk a kohéziós politikát rugalmasabbá tenni a felmerülő új kihívások kezelése érdekében.

A kohézió előmozdítása az EU és a tagállamok közös felelőssége. Szorosan együtt fogok működni biztostársaimmal, gondoskodva róla, hogy a gazdasági, társadalmi és területi kohézió a következő többéves pénzügyi keretnek is központi eleme legyen.

A kohéziós politika továbbra is minden régiót támogatni fog, kiemelt figyelmet fordítva a kevésbé fejlett területekre. Ez utóbbi régiókban prioritásként fogjuk kezelni azokat a beruházásokat, amelyek javítják a foglalkoztatáshoz, a szolgáltatásokhoz és az infrastruktúrához való hozzáférést, egyúttal biztosítva azt, hogy a zöld és digitális átállás terén lemaradt régiók megkapják a szükséges támogatást.

A városi területeknek sajátos kihívásokkal kell megküzdeniük, a megfizethető lakhatástól a forgalmi torlódásokig és a környezeti fenntarthatóságig. Kinevezésem esetén a városokra vonatkozó átfogó szakpolitikai menetrendet kívánok előterjeszteni, amely egyértelmű jövőképet fest a városfejlesztésről, lefekteti a fenntartható városi növekedés uniós koncepcióját, és kézzelfogható helyi szintű intézkedésekbe ülteti át az uniós prioritásokat. Ha biztosítani akarjuk, hogy egyetlen város se maradjon hátra, a kis- és nagyvárosoknak magukévá kell tenniük a szakpolitikákat, és tevékenyen be kell kapcsolódnuk azok kialakításába és végrehajtásába. Kinevezésem esetén vállalom, hogy szorosan együttműködöm az Európai Parlamenttel annak érdekében, hogy a városok, valamint a helyi és regionális önkormányzatok hatékonyabban férhessenek hozzá a forrásokhoz.

4. Kapcsolat a reformokkal, a jogállamisággal, az európai szemeszterrel, a feltételelességgel

A kilencedik kohéziós jelentés kiemeli, hogy a kohéziós politika hatásának maximalizálása érdekében fel kell tárnunk, hogy miként lehetne tovább erősíteni a beruházások és a reformok közötti kapcsolatot. Aggályok merültek fel azonban azzal kapcsolatban, hogy a kohéziós politikának az EUMSZ 174. és 175. cikkében meghatározott célkitűzéseit veszélyeztetheti a feltételelesség esetleges bevezetése. Következésképpen támogatja-e a kohéziós politika finanszírozása és a kulcsfontosságú nemzeti reformok közötti szorosabb kapcsolatot? Ha igen, milyen típusú reformokhoz kötné a forrásokhoz való hozzáférést? Hozzákötné-e a forrásokhoz való hozzáférést az európai szemeszterhez vagy különösen a makrogazdasági feltételekhez? Biztosítani fogja-e, hogy a korlátozott közgazdasági kapacitással rendelkező tagállamokat vagy régiókat ne sújtsák aránytalan mértékben az intézkedések? Meg kívánja-e erősíteni a kohéziós politika és a jogállamiságnak való megfelelés közötti kapcsolatot azáltal, hogy szigorúbban alkalmazza a horizontális feljogosító feltételeket, különösen az Európai Unió Alapjogi Chartájának végrehajtását? Végezetül hogyan fogja biztosítani, hogy a nemzeti kormányok bizonyos reformoktól való vonakodása ne akadályozza a régiókat a forrásokhoz való hozzáférésben?

A Bizottság 9. kohéziós jelentése hangsúlyozza, hogy a kohéziós politika hatásának maximalizálása érdekében meg kell erősíteni a beruházások és a reformok közötti kapcsolatot. A konvergencia és a strukturális reformok összekapcsolása a jövőben is kulcskérdés marad, amint a 2021–2027-es időszakban is az volt, amikor az Unió szorosabbra fűzte ezt a kapcsolatot, elsősorban az európai szemeszterrel való szoros összehangolás révén. Az elmúlt években kiadott országspecifikus ajánlások irányítójaként segítik a tagállamok reform- és beruházási igényeinek meghatározását, és a jövőben is a félidős értékelés sorvezetőjeként szolgálnak. A reformok és a beruházások összehangolása, valamint a regionális növekedés és fejlődés hatékony előmozdítása érdekében a regionális és területi dimenziók is beépültek az olyan programokba, mint az Igazságos Átmenet Alap.

Az európai szemeszter és az uniós források folyósításának összekapcsolása már bizonyította előnyeit a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz keretében. Ez lehetővé tette az EU számára, hogy közvetlen támogatást nyújtson a tagállamoknak olyan hosszú távú reformok és beruházások kidolgozásához és végrehajtásához, amelyek választ adnak a nemzeti kihívásokra és közvetlenül hozzájárulnak a fenntartható európai növekedés és a

jogállamiság megerősítéséhez. A reformokhoz és beruházásokhoz egy terv keretében nyújtott kombinált támogatás eredményesnek bizonyult, fokozta a koherenciát és a hatékonyságot, valamint növelte a szinergiákat.

Emellett a kohéziós politikai alapok keretében egyszerűsödtek a 2021–2027-es időszakra vonatkozó feljogosító feltételek, megteremtve az alapok hatékony végrehajtásához szükséges kereteket. Az energiaágazat irányításának feljogosító feltétele például kiigazításokat és energiahatékonysági tanúsítási rendszerek kialakítását eredményezte. Hasonlóképpen, „a kutatási és innovációs kapacitások fejlesztése és megerősítése, valamint fejlett technológiák bevezetése” és az „intelligens szakosodási, ipari átállási és vállalkozási célú készségfejlesztés” egyedi célkitűzéshez kapcsolódó feljogosító feltétel által megkövetelt intelligens szakosodási stratégiák átalakították az innováció regionális szintű finanszírozásának rendszerét.

A költségvetés végrehajtása során a tagállamoknak és a Bizottságnak gondoskodniuk kell az Európai Unió Alapjogi Chartájának betartásáról, és tartaniuk kell magukat az EUSZ 2. cikkében lefektetett, a költségvetés végrehajtása szempontjából releváns uniós értékekhez. Minden, a közös rendelkezésekről szóló rendelet alapján finanszírozott műveletnek meg kell felelnie az alkalmazandó jognak, aminek része az Alapjogi Charta betartása is. A Chartára vonatkozó horizontális feljogosító feltétel erőteljes ösztönzést jelentett a strukturális változások irányába, különösen az igazságügyi reform területén. Ezzel párhuzamosan figyelembevételre kerültek a helyreállítási és rezilienciaépítési mérföldkövek és az éves jogállamisági jelentések is, amelyek meghatározták a hatékony bírói jogvédelmet garantáló reformok kulcsfontosságú elemeit. Emellett a jogállamiságra vonatkozó feltételrendszerrel szembeni uniós alapra alkalmazandó, beleértve a kohéziós politikát is. Teljes mértékben elkötelezett vagyok ezen elvek mellett.

Ursula von der Leyen megválasztott elnök politikai iránymutatásában hangsúlyozta, hogy a jövőbeli hosszú távú költségvetés be fog ruházni a jogállamiság fenntartásába, és biztosítékokat fog tartalmazni a jogállamiság tiszteletben tartásának jövőbeli garantálására. Ezek a garanciák elsősorban az összes alapra alkalmazandó általános feltételrendszer folyamatos érvényesítésére épülnének. Másodsorban le kell vonnunk a tanulságokat a jelenlegi költségvetés és a Next Generation EU végrehajtása során szerzett tapasztalatokból, beleértve a reformok és a jogállamiság megerősítése közötti szorosabb kapcsolat kialakítását is. A különböző eszközök alkalmazása megmutatta, hogy van még mozgástér a szabályok összehangolása terén, hogy azok még hatékonyabban működjenek.

A kohéziós politika kialakítása kellően rugalmas ahhoz, hogy a beruházási támogatást a regionális és helyi igényekhez lehessen igazítani. Kinevezésem esetén, a kohézióért és a reformokért felelős ügyvezető alelnökként garantálni fogom, hogy a reformok gondosan igazodjanak a regionális realitásokhoz, és hogy a kohéziós politika továbbra is minden régióban a növekedés és a konvergencia húzóereje maradjon, fokozva a termelékenységet, a versenyképességet és az innovációt, és egyetlen régiót sem hagyva hátra. E célból szoros párbeszédet kívánok fenntartani valamennyi regionális és helyi hatósággal, hogy közösen feltárjuk az uniós forrásokhoz való hozzáférés esetleges akadályait, és kiemelt figyelmet fogok fordítani arra, hogy e hatóságok mind a tervezés, mind a végrehajtás szintjén központi szerephez jussanak.

Az uniós alapok végrehajtásához és felhasználásához elengedhetetlen a megfelelő adminisztratív kapacitás rendelkezésre állása a tagállamokban, valamint a regionális és helyi önkormányzatoknál. Tisztában vagyok azzal, hogy egyes tagállamokban és régiókban hiányosak ezek a kapacitások. Kinevezésem esetén továbbra is támogatni kívánom a tagállamok kapacitásépítését az alábbi területeken: a) a közigazgatási és kormányzati kapacitás erősítése, valamint b) a reformok megvalósítását (kidolgozását és végrehajtását) biztosító kapacitás erősítése, többek között a fokozott digitalizáció révén.

5. Keleti régiók, bővítés, határokon átnyúló európai mechanizmus

Oroszország Ukrajna elleni, folyamatban lévő háborújával összefüggésben az EU határregiónai, különösen az Oroszországgal, Belarusszal és Ukrajnával közös külső határain lévő keleti és északi régiók kettős kihívással néznek szembe: a biztonság megerősítése és gazdasági és társadalmi fejlődésük újjáélesztése. Tervez-e olyan kezdeményezéseket vagy különleges támogatási intézkedéseket, amelyek segítik ezeket a határ menti régiókat a súlyos gazdasági visszaesés kezelésében? Milyen típusú segítségnyújtást és szakpolitikai kezdeményezéseket fog kiemelten kezelni? Amellett, hogy az említett keleti és északi régiók nyomást gyakorolnak a kohéziós politika költségvetésére, az Ukrajnával, Moldovával, a Nyugat-Balkánnal és esetleg Grúziával kapcsolatos tervezett bővítés újabb terheket fog róni a kohéziós politika költségvetésére. Hogyan fogja biztosítani, hogy a kohéziós politika költségvetése elegendő legyen a növekvő igények kielégítésére? Fontos megjegyezni továbbá, hogy a tartósan fennálló, határokon átnyúló adminisztratív és jogi akadályok nemcsak az orosz háború által érintett régiókban, hanem az összes uniós régióban súlyosbítják a gazdasági visszaesést. Ezek az akadályok szétöredezik

az egységes piacot, és több milliárd euró és több millió munkahely elvesztését eredményezik uniós szinten. Ebben a sürgős helyzetben – egyrészt a háború által érintett határ menti régiók szükségleteinek kezelése, másrészt a bővítésre való felkészülés miatt – prioritásként fogja-e kezelni a jogi és adminisztratív akadályok határokon átnyúló összefüggésben történő felszámolására irányuló mechanizmusról szóló, régóta függőben lévő rendeletről szóló intézményközi tárgyalások lezárását?

Az EU határregiónai, különösen az Oroszországgal és Belarusszal közös külső határok mentén elhelyezkedő régiók előtt az a kettős kihívás áll, hogy egyfelől fokozniuk kell biztonságukat, másfelől új lendületet kell adniuk gazdasági és társadalmi fejlődésüknek. E régiók biztonságát és gazdasági fejlődését súlyosan visszavetették Oroszország Ukrajna elleni agressziós háborújának közvetlen következményei.

A határ menti régiókra gyakorolt hatások enyhítése céljából számos kezdeményezés született. Először is, az Európai Regionális Fejlesztési Alapból (ERFA) az eredetileg az Oroszországgal és Belarusszal közös Interreg programokra elkülönített forrásokat 150 millió eurós keretösszegű belső határokon átnyúló együttműködési programokra csoportosították át. Ez biztosítja, hogy az Oroszországgal és Belarusszal szomszédos valamennyi uniós régió részt vehessen legalább egy belső Interreg programban. Másodsorban a Bizottság megerősítette az Interreg programmal kapcsolatos kötelezettségvállalásait azáltal, hogy célzott pályázati felhívásokat tett közzé, információs pontokat hozott létre, és további támogatást nyújtott az Oroszországgal határos régióknak. Például a Világbankkal együttműködésben megvalósuló *Catching-up Regions* kezdeményezés (CuRI) a balti államokat támogatja regionális rezilienciájuk fejlesztésében.

Ezzel szemben az Ukrajnával határos régiók az elmúlt három évben nem egyszerűen folytatták, hanem fokozták is az Ukrajnával folytatott határokon átnyúló együttműködést. A Bizottság az eredetileg az Oroszországgal és Belarusszal folytatandó együttműködési programokra előirányzott forrásokból további 135 millió eurót az Ukrajnával és a Moldovai Köztársasággal folytatott, határokon átnyúló programokra csoportosított át. Ezek a források olyan kulcsfontosságú ágazatokat támogatnak, mint a környezetvédelem, az egészségügy, az oktatás és a határigazgatás. A Lengyelországgal, Szlovákiával, Magyarországgal és Romániával közös, határokon átnyúló programok közel 400 millió eurónyi uniós forráshoz jutnak, amiből 67 millió euró jut a szolidaritási folyosók uniós kezdeményezésére. E határokon átnyúló programok fenntartásával és kiterjesztésével az a célunk, hogy előmozdítsuk az uniós régiók és Ukrajna közötti szorosabb együttműködést, segítve e kihívások megoldását, s ugyanakkor támogatva mind a helyi, mind az ukrán gazdasági fellendülést.

Kinevezésem esetén azon fogok munkálkodni, hogy továbbra is támogassuk az Oroszország agressziós háborúja által leginkább érintett keleti határ menti régiókat, nevezetesen a helyi gazdaság átalakítására irányuló erőfeszítéseiket. A *Catching-up Regions* kezdeményezés például fontos lökéseket adhat az új innovációs központok kiépítése, a régiók megújulóenergia-termelési potenciáljának kiaknázása, vagy éppen új gyártási ökoszisztémák kiépítése stb. irányában. Az Ukrajnával és Moldovával határos régiók esetében az erőfeszítéseknek minden szinten az összekapcsoltság erősítésére (közlekedési és digitális infrastruktúrák, innovációs klaszterek, hozzáférés a közszolgáltatásokhoz), illetve a csatlakozás előkészítésére lenne érdemes összpontosítaniuk. Együtt fogok működni a bővítésért felelős biztossal is, hogy szorosan nyomon kövessük a tagjelölt országok fejlődését az EU-hoz való gazdasági konvergenciájuk, az egységes piacba való fokozatos integrációjuk, valamint az uniós források lehető legjobb kiaknázásához szükséges kulcsfontosságú reformok végrehajtása terén elért eredményeik tekintetében, melyek mindegyike elengedhetetlen lesz az EU-hoz való zökkenőmentes csatlakozáshoz.

E régiók esetében ugyancsak prioritásként kezeltem a továbbra is fennálló határokon átnyúló adminisztratív és jogi akadályok felszámolását. Teljes mértékben támogatom a határokon átnyúló megoldások elősegítéséről szóló, régóta készülő rendeletről irányuló intézményközi tárgyalások lezárását. Tudatában vagyok, hogy ez mennyire fontos kérdés a határ menti területeken élő és dolgozó polgárok számára. Ezért szorosan együtt kívánok működni a tagállamokkal aggályaik orvoslása céljából, és számítok a Parlament folyamatos támogatására, hogy a tárgyalások gyorsan megkezdődhessenek. Ez kritikus jelentőségű lépés lesz a határ menti régiók gazdasági fejlődését és együttműködését gátló akadályok felszámolása felé.

Ami a bővítés uniós kohéziós politikákra kifejtett hatását illeti, az EU kohéziós politikájának célkitűzései a kibővített Unióban is érvényesek maradnak, a jelenlegi és a jövőbeli tagállamok vonatkozásában egyaránt. A szakpolitika a múltban sikeresnek bizonyult az egységes piac előnyeinek erősítésében és növelésében, a területi egyenlőtlenségek csökkentésében, valamint a tagállamok és a régiók közötti felfelé irányuló társadalmi–gazdasági konvergencia ösztönzésében. A kibővülő Unió előkészítésének jegyében mindenre kiterjedően át kell gondolni a kohéziós politika jövőjét az EU-ban. Ez azonban nem az első alkalom, hogy az EU bővítés előtt áll, és a múltból levonhatjuk azokat a tanulságokat, amelyek garantálhatják, hogy az uniós politika továbbra is eredményes legyen. Ez lesz a célja a Bizottság által 2025 elején elvégzendő, a bővítést megelőző szakpolitikai felülvizsgálatoknak is.

6. Szigetek, elnéptelenedés, tartózkodási jog, legkülső régiók (EUMSZ 349. cikk), lakhatás, földrajzi és természeti sajátosságokkal rendelkező területek (EUMSZ 174. cikk)

Az EUMSZ 174. cikkével összhangban az Unió különös figyelmet fordít a hátrányos helyzetű régiók, különösen a súlyos és állandó természeti vagy demográfiai hátrányban lévő régiók kihívásainak kezelésére. A tényleges „tartózkodáshoz való jog” szellemében milyen konkrét intézkedéseket fog hozni az elnéptelenedés kezelésére, különösen a vidéki területeken és a kisvárosokban, biztosítva ugyanakkor az alapvető közszolgáltatásokhoz való egyenlő hozzáférést? Hogyan fogja javítani a regionális összeköttetéseket és a lakhatási feltételeket annak érdekében, hogy a szigeteken, a legkülső régiókban, a peremterületeken és a határokon átnyúló régiókban élő emberek ezeken a területeken maradjanak? Milyen konkrét intézkedéseket szorgalmaz a bürokrácia csökkentése, valamint az e régiókban működő kkv-k uniós finanszírozáshoz és belső piachoz való hozzáféréseinek javítása érdekében? Ön szerint itt az ideje, hogy a Bizottság kidolgozza a szigetekre vonatkozó európai stratégiát (a szigetekről szóló paktum) és a POSEI közlekedési programot (konkrétan a távoli fekvéssel és szigetjelleggel kapcsolatos lehetőségek programját)?

Meggyőződésem, hogy figyelemmel kell lennünk a szigetek és a legkülső régiók sajátos gazdasági és társadalmi kihívásaira, például a lakhatás, a közlekedés, az oktatás, az egészségügy vagy a víz- és hulladékgazdálkodás terén. Ezek a régiók eltérő fejlődési problémákkal szembesülnek, ami megnehezíti, hogy egyetlen csoportként kezeljük őket. A kohéziós politika a Szerződéssel összhangban mindig is külön figyelmet fordított a szigetekre és a legkülső régiókra – biztosi kinevezésem esetén tovább fogom erősíteni ezt a törekvést.

A szigetek igen változatosak és eltérő kihívásokkal néznek szembe, többek között a gazdasági növekedés és a demográfiai tendenciák eltérő szintjei miatt, egyes szigetek ugyanis a népesség növekedésével, mások az elnéptelenedéssel küzdenek. Ezek az eltérő igények testre szabott megközelítéseket tesznek szükségessé. Pontosan ezt lesz a kohéziós politika feladata: arra ösztönözni a nemzeti és regionális programokat, hogy kezelni tudják e kihívásokat. A jövőben is támogatni fogom a szigeteket forrásokkal, bevált gyakorlatokkal és konkrét területi stratégiákkal. Emellett együtt fogok működni biztostársaimmal annak érdekében, hogy valamennyi releváns uniós szakpolitikában figyelembe vegyék a szigetek sajátosságait. A Bizottság 9. kohéziós jelentése kiemeli, milyen jelentős kockázatot jelent az elnéptelenedés és a népesség előregedése a vidéki területekre, a kisvárosokra és más hátrányos helyzetű régiókra nézve. Meggyőződésem, hogy e kihívások kezelése érdekében olyan konkrét intézkedésekre kell összpontosítanunk, amelyek biztosítják, hogy a polgároknak maradásuk legyen a helyi közösségekben. Először is, hangsúlyosan ügyelni kell a közszolgáltatások és az életminőség javítására – „a területen maradáshoz való jog” feltétele az olyan alapvető szolgáltatásokhoz való hozzáférés, mint az egészségügy, az oktatás, a lakhatás és a tömegközlekedés. Ki fogok állni amellett, hogy ezeken a területeken folytatódjanak a beruházások az elnéptelenedés megelőzése és az új lakosok, köztük a fiatal családok és szakemberek odavonzása érdekében. Másodsorban alapvető fontosságú a digitális szakadék kezelése. A digitális jártasság javítása és a megbízható online szolgáltatások – többek között a nagy sebességű internet és az 5G-hálózatok – biztosítása növelni fogja e régiók versenyképességét. Ez csökkenteni fogja az elvándorlást, és lehetővé teszi a távmunkát és az online oktatást, új lehetőségeket teremtve és arra ösztönözve a fiatal szakembereket és családokat, hogy maradjanak ott vagy térjenek vissza ezekre a területekre. Harmadsorban, a helyi gazdaságok támogatása és az innováció előmozdítása alapvető fontosságú a munkahelyteremtés és a fiatal tehetségek megtartása szempontjából. Kulcskérdés lesz a vidéki területeken a vállalkozói készség előmozdítása, továbbra is támogatva a kkv-kat, a fenntartható mezőgazdaságot és a körforgásos gazdaságot. Az érintett régiókban az innovációs ökoszisztémák kiépítése elősegítheti a gazdasági rezilienciát és a hosszú távú növekedést. Negyedsorban, a fenntartható fejlődés előmozdítása a kohéziós politika kulcsfontosságú prioritása, különösen a vidéki és határ menti régiókban, középpontban a zöld és digitális átállással. A megújuló energiába, a fenntartható közlekedésbe és a környezetvédelembe irányuló beruházások javítani fogják az életkörülményeket és új zöld munkahelyeket teremtenek.

Alapvető fontosságú, hogy a támogatást a regionális igényekre kell szabni. Garantálni fogom, hogy a kohéziós politika rugalmas és helyi alapú maradjon, és igazodjon az egyedi kihívásokhoz. A helyi és regionális önkormányzatokkal kialakított szoros partnerségek révén a beruházásokat és a reformokat e régiók egyedi igényeihez igazíthatjuk, gondoskodva róla, hogy egyetlen régió se maradjon hátra. A régiók konnektivitását és a lakhatást illetően prioritásként fogom kezelni a közlekedési és digitális infrastruktúra javítását, garantálva, hogy a szigeteken, a legkülső régiókban, valamint a peremterületeken és a határokon átnyúló régiókban élőknek jó összeköttetése maradjon a nagyobb európai központokkal. A közlekedési összeköttetések kulcsfontosságúak a munkahelyekhez, az alapvető szolgáltatásokhoz, az oktatáshoz és az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés, valamint az áruforgalom szempontjából. Együtt fogok működni a közlekedésért felelős biztossal az érintett régiók és a főbb európai csomópontok közötti vasúti és tömegközlekedési összeköttetések javítása érdekében, a fenntartható mobilitásba és a multimodális közlekedésbe történő beruházások révén.

A digitális konnektivitás ugyanilyen fontos kérdés. Támogatni fogom a nagy sebességű internetbe és az 5G-hálózatokba irányuló beruházásokat a vidéki, periférikus és határ menti régiókban, hogy megkönnyítsék a távmunkát, az online oktatást és a digitális szolgáltatásnyújtást, és vonzóbbá tegyék ezeket a területeket. A távoli és szigeti régiók mobilitási kihívásainak kezelése szintén döntő fontosságú.

Létfontosságú kérdés lesz, hogy a kohéziós politika beruházásai integrálni tudják az olyan alapvető szolgáltatásokat, mint az egészségügy, az oktatás és a gyermekgondozás, hogy meg tudják előzni az elnéptelenedést, és vonzóbbá tegyék ezeket a régiókat a lakosok számára. Ez a határokon átnyúló együttműködés megerősítésével, a megosztott szolgáltatások elősegítésével, valamint az olyan intelligens megoldások előmozdításával valósítható meg, mint a távgyógyászat vagy az e-tanulás. Ezek kiegészíthetik az EU által finanszírozott „Tiszta energia az EU szigeteinek” kezdeményezést, amely segíti a szigeteket abban, hogy saját, fenntartható, alacsony költségű energiát termeljenek, hozzájárulva a szigeti közösségek megfizethető és fenntartható energiához való hozzáférésehez.

A helyben maradáshoz való tényleges jog biztosításához minőségi munkahelyekhez való hozzáférésre is szükség lesz, különösen azok esetében, akik túl régóta kiestek a munkaerőpiacról, és új lehetőségeket keresnek. E tekintetben az egyik konkrét kezdeményezés a szociális partnerekkel közösen kidolgozandó, a minőségi munkahelyekre vonatkozó ütemterv. E téren is támogatni fogom az emberekért, készségeikért és felkészültségért felelős ügyvezető alelnököt. A szolgáltatásokhoz és különösen az alapvető szolgáltatásokhoz való hozzáférés terén stratégiai szerepet fog betölteni az EU készülő szegénység elleni stratégiája, ideértve a szegénység területi vonatkozásainak kezelését is.

A kohéziós politika a jövőben is hozzá fog járulni a megfizethető és fenntartható lakhatáshoz. Azon fogok munkálkodni, hogy a jogszabályok rugalmassági mechanizmusok révén lehetővé tegyék, hogy a tagállamok megduplázhassák a megfizethető lakhatásra irányuló kohéziós beruházásaikat. E beruházások magukban foglalják a meglévő lakásállomány felújítását, az energiahatékonyság javítását és a regionális igényekhez igazított új fejlesztések támogatását egyaránt. Az új európai Bauhaus értékes keretet biztosíthat ehhez a törekvéshez. Emellett technikai segítséget nyújtunk és kapacitásépítést teszünk lehetővé a városok és az érdekelt felek számára, biztosítva a lakhatási projektek tágabb városi infrastruktúrával való integrálását. Ezzel párhuzamosan a tiszta, igazságos és versenyképes átmenetért felelős ügyvezető alelnök felügyelete alatt végbemegy az állami támogatási szabályok felülvizsgálata, hogy azok lehetővé tegyék a lakhatási támogatási intézkedéseket, különös tekintettel a megfizethető, energiahatékony és szociális lakhatásra.

Elkötelezetten támogatom a testre szabott, helyi alapú támogatást, amely biztosítja, hogy a régiók sajátos igényei tükröződjenek a jövőbeli kohéziós politikában. Ennek része a kérelmezési és jelentéstételi eljárások egyszerűsítése, csökkentve a kkv-k adminisztratív terheit és a bürokráciát, valamint megkönnyítve a helyi vállalkozások uniós finanszírozáshoz való hozzáférését és egységes piaci részvételét. A helyi és regionális önkormányzatokkal a korai szakaszban megkezdett együttműködés elengedhetetlen ahhoz, hogy az uniós finanszírozás igazodjon a helyi realitásokhoz. Az olyan kezdeményezések, mint az Enterprise Europe Network (EEN) és az európai klasztergyüttműködési platform döntő fontosságú támogatást nyújtanak a kkv-knak azáltal, hogy segítenek nekik eligazodni az összetett szabályozásokban, az uniós források biztosításában és az üzleti partnerekkel való kapcsolattartásban. Az EEN kulcsszerepet tölt be a távoli régiókban és testre szabott iránymutatást nyújt az olyan programokhoz, mint a Horizont Európa és az InvestEU. Emellett elősegíti a határokon átnyúló partnerségeket, lehetővé téve a kkv-k számára, hogy új piacokhoz jussanak, és hatékonyabban bővítsék tevékenységeiket.

Elő fogom mozdítani továbbá az érdekelt felekkel folytatott folyamatos párbeszédet annak érdekében, hogy a finanszírozási mechanizmusok reagáljanak változó szükségleteikre, és hogy a szűk keresztmetszetekre gyors megoldás születhessen. Ez a folyamatos szerepvállalás biztosítani fogja, hogy a szigetek és a peremterületek, köztük a legkülső régiók ne maradjanak ki az uniós fejlesztési erőfeszítésekből.

A kohéziós politika arra ösztönöz minden tagállamot és régiót, hogy támogassák saját szigeteiket. Emellett a szigetekeken található vidéki területek a vidéki térségekre vonatkozó hosszú távú jövőkép és a kapcsolódó vidékfejlesztési cselekvési terv, valamint a Vidékfejlesztési Paktum célterületei közé tartoznak. Ami a javasolt POSEI közlekedési programot illeti, azt tekintem prioritásnak, hogy az új megoldások mérlegelése előtt a lehető legnagyobb mértékben kiaknázzuk a meglévő eszközöket, és azonosítsuk a hiányosságokat.

7. Természeti katasztrófák, vészhelyzetek

Európában nőtt az időjárással kapcsolatos katasztrófák – például a szélsőséges hőmérsékletek, a viharok, a szárazföldi és part menti áradások, az aszályok és az erdőtüzek – száma és súlyossága. Hogyan kezelné hatékonyabban az ilyen katasztrófák azonnali és hosszú távú hatásait? Konkréten hogyan javítaná a költségvetés elosztását, a támogathatóságot és az Európai Unió Szolidaritási Alapjának irányítását? Ön milyen egyéb konkrét intézkedéseket javasolna a természeti katasztrófák kezelésére a 2027 utáni többéves pénzügyi kereten belül, a kohéziós politika fő céljának megőrzése mellett? Ami a vízgazdálkodást illeti, az árvizek és az aszályok tekintetében milyen intézkedéseket javasolna a legsérülékenyebb régiókra gyakorolt hatásuk enyhítésére? Javasolná-e továbbá az uniós stratégiák aktualizálását a part menti és hegyvidéki régiók éghajlatváltozással szembeni sebezhetőségének csökkentése érdekében?

Ursula von der Leyen megválasztott elnök politikai iránymutatásában hangsúlyozta, hogy az éghajlatváltozás hatásai súlyos kockázatot jelentenek a biztonságunkra. A szélsőséges időjárás Európa számos területét sújtja áradások, tűzvészek és aszályok formájában – egész évben és Unió-szerte. Az elnök ígéretet tett az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra vonatkozó európai terv kidolgozására, amely konkrét intézkedéseket tartalmaz a természeti katasztrófák megelőzésére. Kinevezésem esetén, ügyvezető alelnökként hozzá fogok járulni e terv elkészítéséhez. A természeti katasztrófák kezelése azonnali fellépést és a nemzeti, helyi és regionális megelőző intézkedésekre irányuló jelentős erőfeszítéseket követel meg. Továbbra is elsőbbséget kell élvezniük a természetalapú megoldásoknak (újraerdősítés, vizes élőhelyek és egyéb zöld infrastruktúra). A hatékony kockázatsökkentés érdekében valamennyi irányítási szinten proaktív stratégiákat kell bevezetni, azokat célzott beruházásokkal és reformokkal megtámogatva.

A kohéziós politika jelenleg a katasztrófakockázat-kezelés legjelentősebb uniós finanszírozási forrása, amely az EU régióiban a megelőzési és felkészültségi intézkedésekre összpontosít, és a 2021–2027-es programozási időszakban 14 milliárd eurót biztosít katasztrófakockázat-kezelésre (árvíz- és tűzkockázat-csökkentés; ökoszisztéma-alapú megközelítések; nem éghajlattal kapcsolatos természeti és ember okozta kockázatok). A Bizottság a közelmúltban javaslatot tett a kohéziós politikai alapok rugalmasságának növelésére, hogy természeti katasztrófák esetén gyorsan lehetőség legyen további, hatékony támogatás nyújtására.

Az EU Szolidaritási Alapja (EUSZA) katasztrófa utáni támogatást nyújtó alap, amely csak súlyos katasztrófák esetén aktíválható, kézzelfogható európai hozzájárulást jelentve a veszélyhelyzeti és helyreállítási erőfeszítésekhez. Az EU Szolidaritási Alapja rendeltetése szerint kiegészíti, de nem váltja ki a nemzeti erőfeszítéseket. Ezért a nemzeti katasztrófakockázat-finanszírozási rendszerek megerősítése és a nemzeti szintű kapacitásépítés létfontosságú lépések. A tagállamoknak felkészültnek kell lenniük a kisebb léptékű katasztrófák kezelésére, azzal a garanciával, hogy az EU Szolidaritási Alapja rendelkezésre áll, ha a katasztrófa mértéke meghaladja kapacitásukat. Az éghajlattal összefüggő katasztrófák fokozódása esetén meg kell erősítenünk a szolidaritási intézkedéseket. Ennek az egyetlen rentábilis módja az, ha biztosítjuk, hogy minden egyes beruházás kialakításánál fogva ellenálljon az éghajlati hatásoknak, ami sokkal kevésbé költséges, mint a katasztrófa utáni újjáépítés.

A hosszabb távú hatásokra előretekintve a célom a megelőző intézkedések még hangsúlyosabb támogatása. Prioritásként kell kezelni a természetalapú megoldásokat. Ezek az intézkedések képesek hatékonyan enyhíteni a természeti katasztrófák hatását, miközben hozzájárulnak a biológiai sokféleséghez és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz.

Emellett átfogó vízgazdálkodási megközelítésre van szükség, amely mind az árvízmelegítésre, mind az aszály mérséklésére kiterjed. Miközben a kohéziós politika jelenleg is támogatja a vízgazdálkodási intézkedéseket, a katasztrófakockázat-kezelési tervek kidolgozása során figyelembe kell venni az éghajlatváltozás hatásait is.

Az árvízvédelmi és az aszályal szembeni rezilienciát támogató beruházásokat szorosan össze kell hangolni a nemzeti és regionális kockázatkezelési stratégiákkal. A feljogosító feltételek keretrendszere növelte e beruházások hatékonyságát; meg kell vizsgálnunk, hogy miként lehetne ezeket a feltételeket még jobban hozzáigazítani az egyes tagállamok és régiók sajátos igényeihez. Ennek része lehet a szélsőséges időjárással szemben ellenálló infrastruktúra megerősítése, a korai előrejelző rendszerek tökéletesítése, valamint az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást célzó intézkedések teljes körű integrálása a helyi és regionális tervezésbe. Az éghajlatváltozás súlyosbítja az elszigeteltséget, tovább nehezítve a part menti, hegyvidéki vagy távoli területeken élő lakosok egészségügyi ellátáshoz, oktatáshoz és tiszta vízhez való hozzáférését. A közlekedés és a digitális infrastruktúra fejlesztése nemcsak a természeti katasztrófák hatásainak enyhítését segíti elő, hanem ellenállóbbá is teszi ezeket a közösségeket.

Végezetül a part menti uniós régiókban élő közösségek érdekeinek és rezilienciájának védelme továbbra is prioritás marad, mivel a part menti közösségek és régiók az EU lakosságának 40%-át teszik ki. A part menti áradásokból eredő gazdasági károk, amelyek az EU-ban jelenleg évi 1 milliárd eurót tesznek ki, az előrejelzések szerint a globális felmelegedés következtében az elkövetkező években meredeken emelkedni fognak. A halászatért és az óceánokért felelős biztos és igazgató által kidolgozott óceánvédelmi paktum meg fogja vizsgálni, hogyan lehet támogatni a part menti közösségeket. Ez a paktum elő kívánja mozdítani a holisztikus megközelítést, amely integrálja a környezeti, gazdasági és társadalmi dimenziókat, biztosítva, hogy valamennyi érdekelt fél – beleértve a helyi part menti közösségeket és iparágakat is – részt vegyen az óceánpolitikai irányításban. Célja megteremteni az egészséges, reziliens és termelékeny óceán- és part menti területek kereteit, és ezáltal csökkenteni az éghajlatváltozással szembeni kiszolgáltatottságukat.

A Költségvetési Bizottság kérdése

8. Milyen intézkedéseket kíván bevezetni a gyakorlatban azon megbízatásának teljesítése érdekében, hogy „a kohéziós politikát összehangolja a tágabb uniós prioritásokkal, hogy az célzottabb, egyszerűbb és hatásosabb legyen, és segítsen mozgósítani a reformokat és a beruházásokat”? Hogyan illeszthető össze a kohéziós politika a megválasztott elnöknek a következő hosszú távú uniós költségvetés szakpolitikai alapú megközelítésére irányuló kérésével? Különösen abban az esetben, ha a végrehajtás „minden ország számára egy olyan terven alapul, amely összekapcsolja a kulcsfontosságú reformokat a beruházásokkal”, hogyan fogja biztosítani a kellő rugalmasságot az egyértelmű ellenőrzési nyomvonal fenntartása mellett, az egyértelmű, határokon átnyúló dimenzióval rendelkező, a regionális és helyi önkormányzatokat érintő kiadásokhoz kapcsolódó egyértelmű európai hozzáadott értéket, a tényleges ár-érték arányt, valamint azt, hogy a Parlament a Tanáccsal egyenrangú szerepet játsszon az alapok végrehajtásában és nyomon követésében?

Ursula von der Leyen megválasztott elnök azzal a feladattal bízott meg engem, hogy a kohéziós politikát az uniós reformok és beruházások fő motorjává tegyem. Ezt kiváló lehetőségnek tartom a szakpolitika korszerűsítésére, valamint a gazdasági, társadalmi és területi egyenlőtlenségek csökkentésében, a felfelé irányuló konvergencia előmozdításában, a termelékenység, az innováció és a versenyképesség fokozásában, illetve a regionális és helyi önkormányzatok támogatásában betöltött szerepének megerősítésére. Elkötelezetten törekedni fogok arra, hogy a kohéziós politika igazodjon a tágabb uniós prioritásokhoz, egyszerűbbé és célirányosabbá váljon, és továbbra is kézzelfogható előnyökkel járjon a polgárok és a vállalkozások számára.

Mindenekelőtt, bár a gazdasági, társadalmi és területi kohézió előmozdítása önmagában is az uniós célkitűzések egyike, a kohéziós politikát maradéktalanul össze kell hangolni az EU stratégiai prioritásaival, ideértve a versenyképességet, a zöld és digitális átállást, valamint a gazdasági és társadalmi rezilienciát is. Ennek révén tudja garantálni, hogy miközben egy erősebb, fenntarthatóbb Európa megteremtésén munkálkodunk, egyetlen – városi, vidéki vagy legkülső – régiót se hagyjunk hátra. A következő többéves pénzügyi keret egyedülálló lehetőséget fog biztosítani erre.

A jövőbeli kohéziós politika középpontjában a regionális és helyi önkormányzatokkal való partnerség fog állni. E hatóságok kulcsszerepet játszanak abban, hogy szakpolitikáink széles körű felelősségvállalásra támaszkodhassanak, és hogy beruházásaink helyi szinten célzottan és hatékonyan működjenek. Megbízólevelemben kifejezetten feladatul kaptam, hogy fordítsak kiemelt figyelmet a helyi és regionális önkormányzatok bevonására. Kinevezésem esetén, ügyvezető alelnökként intenzív párbeszédet fogok folytatni valamennyi érintett regionális és helyi hatósággal az uniós forrásokhoz való hozzáférés esetleges akadályainak azonosítása érdekében, és kiemelt figyelmet fogok fordítani arra, hogy szorosan bevonjuk őket a beruházásokért és reformokért való helyi szintű felelősségvállalásba és azok végrehajtásának támogatásába.

A következő többéves pénzügyi keretre való felkészülés jegyében, a kohéziós politika célirányosságának biztosítása érdekében szorosan együtt fogok működni a nemzeti, regionális és helyi hatóságokkal. A közös uniós prioritásokra – például az egyenlőtlenségek csökkentésére, a gazdasági, társadalmi és területi kohézió előmozdítására és a versenyképesség fokozására – összpontosítva biztosítani fogom, hogy beruházásaink mérhető hatást érjenek el. E célból együtt fogok működni a tagállamokkal annak érdekében, hogy a kohéziós forrásokat a közszolgáltatások, az oktatás, az egészségügy, a közlekedés és a digitális konnektivitás kulcsfontosságú reformjának előmozdítására fordítsák. Ezek a reformok teremtik meg a vállalkozások virágzásához és a közösségek megerősödéséhez szükséges feltételeket, különösen azokban a régiókban, ahol fennáll a lemaradás veszélye.

A kohéziós politika az európai integráció létfontosságú elemeként a jövőben is a határokon átnyúló együttműködés erősítésén fog munkálkodni. A közlekedés, a digitális konnektivitás és a közszolgáltatások jobb tétele révén a

kohéziós politika erősíti a régiók közötti összeköttetéseket, hozzájárulva a társadalmi kohézióhoz és a gazdasági növekedéshez.

Az egyszerűbb kohéziós politika emellett hozzá fog járulni az adminisztratív terhek csökkentéséhez és a hatékonyság javításához is. Ezen túlmenően azzal is növelhető a kohéziós források hatása, ha azok további magán- és nemzeti beruházásokat képesek vonzani. Ez a megközelítés nemcsak az uniós pénzügyi források hatását fogja maximalizálni, hanem azt is garantálja, hogy a kohéziós keretből elköltött minden egyes euró egyértelmű európai hozzáadott értéket teremtsen, valamennyi területen előmozdítva a konvergenciát és a versenyképességet.

Miközben a kohéziós politikát célzottabbá és stratégiaibbá kell tenni, a sikerhez elengedhetetlen a rugalmasság is.

Ugyanakkor fenn kell tartani az egyértelmű ellenőrzési nyomvonalat és a szilárd pénzügyi felügyeletet. A kohéziós politikáknak garantálniuk kell az uniós pénzügyi érdekek legmagasabb szintű védelmét. A kohéziós politikának biztosítania kell az értékarányosságot, és minden beruházásnak bizonyítania kell európai hozzáadott értékét. Éppen ezért eltökélt szándékom, hogy fenntartom az uniós források felhasználásának átláthatóságát, elszámoltathatóságát és hatékonyságát biztosító szigorú nyomkövetési és értékelési mechanizmusokat. Az Európai Parlament döntő szerepet fog játszani a kohéziós politika végrehajtásának felügyeletében, biztosítva a demokratikus ellenőrzés teljes körű tiszteletben tartását.

Ragaszkodni fogok egy olyan megközelítéshez, amely garantálja az átlátható információáramlást, és a készséget az intézmények közötti magas szintű együttműködésre a végrehajtási szakasz során.

A Gazdasági és Monetáris Bizottság kérdése

A Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz végrehajtása

9. Tekintettel a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz felhasználási arányára, Ön szerint a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz kellően gyors és célzott volt-e ahhoz, hogy a Covid19-válságot követően ösztönözze a gazdaságot? Felelős biztosként hogyan fogja biztosítani a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz forrásainak leghatékonyabb felhasználását? Vissza fogja-e követelni a tagállamoknak átutalt pénzeszközöket azokban az esetekben, amikor nem valószínű, hogy a beruházások 2026-ig befejeződnek? Ön szerint a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz precedenst jelent-e a válság és a jelentős finanszírozási hiányok kezelésére?

Meggyőződésem, hogy a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz gyors és célzott ösztönzést jelentett a gazdaságnak a Covid19-válságot követően. 2024. augusztus végéig az eszköz keretében lekötött források több mint 40%-át – a vissza nem térítendő támogatások közel 50%-át és a hitelek több mint 30%-át – folyósítottuk a tagállamoknak. Ez a korábbi uniós kiadási programokhoz képest történelmi felhasználási arány.

A Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz számos módon járult hozzá a világválság utáni gazdasági helyreállítás támogatásához. A Covid19-válságot követően az állami beruházások nemcsak stabilak maradtak, hanem a 2019. évi 3%-ról 2023-ban 3,5%-ra bővültek, és e növekedés közel fele az uniós támogatáshoz, főként pedig a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközhöz fűződött. Emellett a Next Generation EU 2020. évi bejelentése – más nemzeti és uniós szakpolitikai intézkedésekkel együtt – hozzájárult az állampapír-hozamfelárak szűkítéséhez. Ugyanakkor a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz keretében nyújtott előfinanszírozás kulcsszerepet játszott az uniós helyreállítás beindításában, azonnali extra költségvetési mozgásteret biztosítva a tagállamoknak és stabilizáló szerepet töltve be a világválságot követően, míg az eszköz teljesítési modellje, amely jutalmazza a végrehajtás előrehaladását, tartós pénzügyi támogatást jelentett a tagállamok számára.

Ugyanakkor a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz nemcsak válságkezelési eszköz volt, de egyúttal az EU rezilienciájának fokozását, gazdaságaink és társadalmaink megerősítését és a jövő kihívásaira való felkészítését szolgáló eszköz is. A Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz a konvergenciát támogatva ösztönözte a gazdaságot, mivel allokációs kulcsa úgy lett kialakítva, hogy a támogatás a világválság által leginkább sújtott, alacsonyabb jövedelmű és kiszolgáltatottabb tagállamokra összpontosuljon. Emellett az országspecifikus ajánlásokban lefektetett azon követelmény, miszerint a helyreállítási és rezilienciaépítési terveknek a kihívások összességére vagy jelentős részére ki kellett terjedniük, lehetővé tette, hogy a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz az egyes tagállamok sajátos szükségleteit is megcélozza amellett, hogy támogatja a közös uniós prioritásokat.

Amint azt a félidős értékelés kiemelte, a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz rendkívül eredményesen támogatta a közös uniós prioritásokat és a kulcsfontosságú, régóta várt strukturális reformok végrehajtását. Az

ambiciózus helyreállítási és rezilienciaépítési tervek az eszköz hatókörét behatároló hat pillér mindegyikében segíteni tudták az előrehaladást, ezen belül is különösen a zöld és digitális átállás, valamint a társadalmi-gazdasági konvergencia területén.

Ez az erőfeszítés azonban korántsem ért véget. Az eszköz leghatékonyabb felhasználásának legjobb módja az, ha a tagállamok 2026-ig teljes körűen teljesítik kötelezettségvállalásaikat. Ez kollektív felelősségünk, és mind a tagállamok, mind a Bizottság számára kulcsfontosságú feladatot jelent. Ezért kinevezésem esetén, ügyvezető alelnökként szorososan együtt fogok működni a gazdaságért és termelékenységért felelős biztossal annak érdekében, hogy a megbízólevelemben foglaltaknak megfelelően a tagállamok a 2026-os kiadási határidőig megvalósítsák a helyreállítási és rezilienciaépítési tervekben leírt és közösen jóváhagyott reformokat és beruházásokat. A cél továbbra is a kötelezettségvállalások teljes körű végrehajtása, és így a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz keretében lekötött források maradéktalan kiutalása.

Fontos szem előtt tartani, hogy a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz úgy lett kidolgozva, hogy egyértelmű szabályok és szilárd teljesítményalapú keret társuljanak hozzá. A Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközből származó források eredményhez kötöttek. A reformok és a beruházások végrehajtása terén a tagállamok által elért előrehaladást az eszköz élettartama alatt megfelelően elosztott mérföldkövek és célok alapján mérjük, amelyek révén a végrehajtás egyértelmű kiindulási alaphoz és teljesítendő célokhoz képest nyomon követhető. A Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz az előrehaladást az egyes mérföldkövek és célok teljesítéséhez kötött összegek folyósításával ismeri el.

A 2026-os végső határidő közeledtével a Bizottság folyamatosan értékelni fogja, hogy a tagállamok teljesítik-e kötelezettségvállalásaikat, és várhatóan eléri-e a határidőig a végső mérföldköveket és célokat. Amennyiben nem ez a helyzet, a hatályos jogszabályi keretnek megfelelően együtt fogok működni az érintett tagállamokkal annak kapcsán, hogy miként módosíthatják terveiket, és gondoskodom arról, hogy a források az eszköz élettartama alatt teljesíthetők, de hasonlóan ambiciózus alternatív beruházásokra összpontosuljanak. Ha mindezen erőfeszítések ellenére az utolsó mérföldkövek vagy célok némelyike továbbra sem tekinthető kielégítően teljesítettnek, a megfelelő összegek folyósítására nem kerül sor.

Amint azt Ursula von der Leyen megválasztott elnök politikai iránymutatásában jelezte, a Bizottság a következő öt évben „a befektetések Bizottsága” kíván lenni. Az előző mandátum során Európa ambiciózus modernizációs programba kezdett. A Next Generation EU számottevő lendületet ad a beruházásoknak, és segít felszabadítani a zöld, digitális és társadalmi átálláshoz szükséges forrásokat. A Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközből megtanulhattuk, hogy a kiadások végrehajtásakor egyszerűsége és rugalmasságra, gyorsaságra és stratégiai fókuszra van szükség. Egyúttal azt a tanulságot is levonhattuk, hogy jobban be kell vonni a helyi és regionális önkormányzatokat, az érdekelt feleket és a szociális partnereket, illetve javítani kell a jelenlegi ellenőrzési és kontrollkeretet. Ezeket a tanulságokat figyelembe kell venni jövőbeli finanszírozási politikáinkban.

Európa beruházási szükségletei ugyanakkor nem finanszírozhatók kizárólag közpénzekből. Amint azt a Draghi- és a Letta-jelentés is kiemeli, a beruházások nagyobb részének a magánszektorból kell származnia. Jóllehet a közszféra is döntő szerepet játszik a megfelelő keretfeltételek kialakítása révén, például a tőkepiaci unión keresztül, az EU feladata ugyanakkor ösztönzőket és tőkeáttételt biztosítani a magánszektor számára.

A Foglalkoztatási és Szociális Bizottság kérdése

10. Megbízólevele szerint „minden polgárnak tényleges joga legyen maradni [...] azáltal, hogy támogatja azt, amire egy közösségnek szüksége van”, különösen „a regionális egyenlőtlenségek kezelése” révén. Ez többek között a foglalkoztatás- és szociálpolitikát érinti, beleértve a társadalmi befogadást is. Milyen konkrét javaslatokat és intézkedéseket tervez e kihívás kezelésére, valamint a minőségi szociális és foglalkoztatási szolgáltatásokhoz való hozzáférés javítására, és véleménye szerint a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz tervei hogyan járulnak hozzá ehhez a célkitűzéshez, és általában véve a szociális jogok európai pillérének hatékony végrehajtásához?

Tekintettel különösen arra, hogy az EU elkötelezett az intézményesítettség csökkentése és annak biztosítása mellett, hogy a fogyatékossgal élő személyek, a gyermekek és más kiszolgáltatott helyzetben lévő csoportok egyenlő jogokkal éljenek, hogyan tervezi biztosítani, hogy a jövőbeli uniós finanszírozás és kohéziós politika hatékonyan támogassa a közösségi alapú szolgáltatásokat és a megfizethető lakhatási megoldásokat? Hogyan kíván ezzel kapcsolatban együttműködni Jørgensen biztosjelölttel?

Kinevezésem esetén konkrét lépéseket fogok tenni azért, hogy a regionális egyenlőtlenségek leküzdése továbbra is a kohéziós politika kiemelt prioritása maradjon. Azért fogok küzdeni, hogy a köz- és magán szolgáltatásokhoz,

a minőségi munkahelyekhez, az oktatáshoz és a készségekhez, az egészségügyhöz, a közlekedéshez és a digitális konnektivitáshoz való hozzáférés javítása révén a polgárok ténylegesen élvezhessék azt a jogot, hogy helyben, az otthonuknak tekintett régióban és a saját közösségükben maradhassanak. Ez azt jelenti, hogy a beruházásokat azokba a régiókba kell irányítani, amelyeket gazdasági stagnálás, elnéptelenedés és fejlesztési csapdák fenyegetnek, különös tekintettel azokra, amelyek lemaradtak a zöld és digitális átállás terén. Szorosan együtt fogok működni a helyi és regionális önkormányzatokkal annak érdekében, hogy megerősítsük a pénzeszközök hatékony kezeléséhez szükséges adminisztratív kapacitásaikat, gondoskodva arról, hogy a fejlesztési stratégiák igazodjanak sajátos szükségleteikhez.

Ami a kohéziós politika szociális dimenzióját illeti, a megbízólevelemben megfogalmazott ambiciózus célokat a jövőben is a szociális jogok európai pillérének elveire építkezve kívánom megvalósítani. A jelenlegi, 2021–2027-es programozási időszakra már szilárd alapokat sikerült lefektetnünk. Nevezetesen az Európai Szociális Alap Plusz (ESZA+) az EU valamennyi régiójában hozzájárul a szociális szolgáltatások hozzáférhetőségének és minőségének javításához, különös tekintettel a kiszolgáltatott csoportokra és a fogyatékkal élő személyekre.

A jövőt illetően a kohéziós politika erőteljes szociális dimenziója elengedhetetlen a helyben maradáshoz való jog tényleges biztosításához. Szorosan együtt fogok működni biztostársaimmal, különösen az emberekért, készségeikért és felkészültségükért felelős ügyvezető alelnökkel annak érdekében, hogy ez megvalósulhasson. Aktívan együtt kívánok működni a felkészültségért és válságkezelésért felelős biztossal is, akihez az esélyegyenlőség kérdése is tartozik, a fogyatékkal élő személyek hozzáféréseinek és szolgáltatásainak javítása érdekében. Az Uniónak továbbra is elő kell segítenie azt, hogy a fogyatékkal élő személyek önálló életvitelhez és a közösségbe való beilleszkedéshez való joga az életükben valósággá váljon. Az uniós alapok itt is fontos szerepet játszanak az intézményi férőhelyek kiváltásának támogatásában.

Építeni fogok a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközből levont tanulságokra is. Ez az eszköz ugyanis alapvető módon hozzájárul az uniós szociális menetrendhez és a szociális jogok európai pilléréhez, többek között a nemek közötti egyenlőség és az esélyegyenlőség területén. Az eszköz keretében végrehajtott intézkedések között a szociális területet érintő és a szociális jogok európai pilléréhez hozzájáruló intézkedések igen jelentős arányt, közel 163 milliárd eurót képviselnek, ami a teljes helyreállítási és rezilienciaépítési pénzügyi támogatás több mint 25%-a. Például szinte valamennyi nemzeti terv tartalmaz az egészségügyi rendszerek megerősítésére, valamint a készségek, az oktatás és a képzés fejlesztésére irányuló intézkedéseket. A legtöbb nemzeti terv aktív munkaerőpiaci politikákat és intézkedéseket is magába foglal, az állami foglalkoztatási szolgálatok hatékonyságának növelése érdekében. Végezetül a nemzeti helyreállítási és rezilienciaépítési tervek többsége olyan intézkedéseket is tartalmaz, amelyek a szociális védelem és a szociális szolgáltatások javítását, valamint a szociális lakhatás támogatását szolgálják.

Emellett a lakhatás megfizethetősége fontos kérdés az európai polgárok számára, amire határozott választ várnak. Ursula von der Leyen megválasztott elnök politikai iránymutatásában bejelentette a megfizethető lakhatásra vonatkozó első európai tervet. Kinevezésem esetén szorosan együtt kívánok működni az energiaügyért és a lakhatásért felelős biztossal a lakhatás kihívásával kapcsolatos kérdésekben. Megbízólevelemnek megfelelően hozzá kívánok járulni az új európai Bauhaushoz és a megfizethető lakhatásra vonatkozó tervhez, nevezetesen likvid tőkét juttatva a lakáspiacra, és biztosítva a feltételeket, hogy a tagállamok megduplázhassák a megfizethető lakhatásra irányuló tervezett kohéziós politikai beruházások összegét. A kohéziós politika szempontjából nézve ez az erőfeszítés szorosan összekapcsolódik a polgárok tényleges helyben maradáshoz való jogának biztosításával.

A legnagyobb európai energiafogyasztónak számító épületállomány minősége kulcsfontosságú az éghajlat- és energiapolitikai célok eléréséhez, valamint a megélhetési költségek csökkentéséhez is. A felújítások fontos lehetőséget jelentenek az épületek energiahatékonyságának és rezilienciájának javítására, valamint a rendelkezésre álló lakóterek növelésére, főként a városi területeken. E felújítások előzetes beruházásokat igényelnek, de csökkentik az energiafogyasztást, és kezelni tudják az energiaszegénység kiváltó okait, amely 2023-ban az európaiak 10,6%-át érintette, akik nem tudták megfelelően melegen tartani otthonukat. Az energiaszegénységet próbálja orvosolni az EU szegénység elleni stratégiája is olyan strukturális intézkedések révén, mint a lakások energiahatékonysága és a megújuló energiához való hozzáférés.

Az Európai Regionális Fejlesztési Alap és a Kohéziós Alap már jelenleg is finanszírozza a megfizethető otthonok építését és felújítását, az energiahatékonyság javítását és a városfejlesztés támogatását. Ez a most következő időszakban is folytatódni fog, más eszközökkel, például a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközzel karöltve.

[A Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság kérdése](#)

11. A vonatkozó megbízólevél szerint Ursula von der Leyen elnök megbízta a kohézióért és a reformokért felelős jövőbeli ügyvezető alelnököt, hogy „irányítsa a fenntartható mobilitással és turizmussal kapcsolatos munkát Európa különböző részeinek összekapcsolása és a virágzó egységes piac megalapozása érdekében”. E tekintetben Önnek támogatnia kell a fenntartható közlekedésért és idegenforgalomért felelős jövőbeli biztos munkáját. Hogyan kíván részt venni ebben az együttműködésben, és milyen stratégiát és prioritásokat határozna meg mind a közlekedés, mind az idegenforgalom terén? A kohéziós politikáért és a regionális fejlesztésért felelős ügyvezető alelnökként Ön hatással lesz a TRAN hatáskörébe tartozó TEN-T hálózat kiépítésére is. Hogyan biztosítaná, hogy a TEN-T hálózat megvalósítását az uniós kohéziós politika megfelelően finanszírozza és támogassa? Mivel a legkülső régiók, szigetek, vidéki területek és városok fejlesztéséért is felelős, Ön szerint milyen szerepet tölt be a közlekedés mint a társadalmi kohézió és az összeköttetések eszköze, és hogyan szándékozik megközelíteni a turizmust ezeken a területeken egy reziliens, fenntartható és versenyképes idegenforgalmi ágazat előmozdítása érdekében?

Meggyőződésem, hogy a fenntartható közlekedés és az idegenforgalom egyaránt elengedhetetlen Európa kohéziójának és jólétének megerősítéséhez. Az összekapcsoltság létfontosságú az egységes piac megfelelő működésének garانتálásához. A gazdasági és társadalmi fejlődés, valamint az emberek megélhetésének előfeltétele, hogy biztosítani tudjuk azt, hogy minden polgár és vállalkozás – tartózkodási helyétől függetlenül – hozzáférhessen a megbízható és megfizethető közlekedéshez és ezáltal meglegyen az összeköttetése az EU és a világ többi részével.

A turizmus ugyanakkor fontos területi dimenzióval is rendelkezik, és számos uniós régió nagymértékben függ tőle. Ha fenntartható módon fejlesztjük, a turizmus az európai régiók gazdasági és társadalmi kohéziójának motorjaként működik, különösen a távoli és vidéki területeken, ahol a helyi közösségek számára jelentős bevételi és megélhetési forrást jelenthet.

A fenntartható közlekedésért és idegenforgalomért felelős biztossal szoros együttműködésben támogatni fogom az arra irányuló erőfeszítéseket, hogy az uniós szakpolitikák összhangban álljanak a regionális szükségletekkel. Ez tudja garantálni, hogy meg tudjanak felelni az egyes régiók sajátos kihívásainak, miközben előmozdítják a gazdasági növekedést, a társadalmi befogadást és a környezeti fenntarthatóságot. Együtt mozgósítani tudjuk az uniós finanszírozást mindkét ágazat zöld és digitális átalakulásának ösztönzésére, reziliensebbé és időállóbbá téve azokat. Gondoskodni fogunk arról, hogy a fenntartható közlekedésre és turizmusra irányuló beruházások egyensúlyt teremtsenek a gazdasági, társadalmi, kulturális és környezeti dimenziók között, lehetővé téve a régiók számára, hogy könnyen integrálódjanak az egységes piacba és felszabadítsák gazdasági potenciáljukat, és egyúttal támogatva az uniós éghajlat-politikai és területi kohéziós célokat, illetve javítva a környezet minőségét. Emellett meggyőződésem az is, hogy a közlekedés elérhetőségének, hozzáférhetőségének és megfizethetőségének javítása döntő szerepet tölthet be a társadalmi integrációban, a gazdasági fejlődésben és a kohézióban. Ennek megfelelően azon fogok munkálkodni, hogy minden európai polgár számára széles körű hozzáférést biztosítsunk a megfizethető közlekedési lehetőségekhez. A mobilitásszegénység elleni küzdelemnek részévé kell válnia a szegénység elleni legelső európai stratégiának, amelyet az emberekért, készségeikért és felkészültségért felelős ügyvezető alelnök irányít majd, és amelyhez örömmel fogok hozzájárulni.

Először is garantálni akarom, hogy a TEN-T hálózat megvalósítása sikeres legyen. A fő célkitűzés a TEN-T hálózat teljes kiépítése az elfogadott határidőkön belül, valamint az EU infrastruktúrájának a természeti katasztrófákkal szembeni ellenállóbbá tétele. Ennek részeként külön hangsúlyt kell fektetni az infrastruktúrafejlesztés terén lemaradásban lévő tagállamokra és a TEN-T nemzeti szakaszaiba történő olyan beruházásokra, amelyek elősegítik az uniós szabványoknak való megfelelést és a határokon átnyúló szakaszokkal való összeköttetést. E beruházások elsőbbséget adnak a fenntartható közlekedési lehetőségeknek, biztosítva, hogy az infrastruktúra fejlesztése hozzájáruljon mind a területi kohézióhoz, mind a környezeti fenntarthatósághoz. Emellett, kinevezésem esetén, továbbra is dolgozni kívánok a megfizethető konnektivitás, mobilitás és a kritikus szolgáltatásokhoz való hozzáférés megvalósulásán a rossz minőségű közlekedési rendszerekkel rendelkező – például vidéki, peremterületi, határokon átnyúló és legkülső – régiókban, és elő kívánom mozdítani a fenntartható mobilitást a városi területeken.

Másodsorban, törekedni fogok annak biztosítására, hogy a turizmus megfelelő hangsúlyt kapjon a finanszírozási programokban, ugyanakkor kellő rugalmasságot hagyva azokban. Sokrétű hasznossága miatt a turizmus különböző szakpolitikai területek támogatásaiból részesülhet és kell is, hogy részesüljön. Én elsősorban a városok, a szigetek és a legkülső régiók turisztikai kihívásaival fogok foglalkozni. Szándékom szerint a fenntartható városi turisztikai modellek előmozdítását, valamint a konnektivitást, illetve az éghajlatváltozás hatásainak és a nagy függőségi kihívásoknak a kezelését szolgáló meglévő kezdeményezésekre építve a gazdasági modell diverzifikációjára és új megoldások tesztelésére törekszem majd. Építeni fogok a folyamatban lévő munkára,

melynek célja, hogy az idegenforgalmi vállalkozások és kulturális helyszínek könnyebben találjanak finanszírozási lehetőségeket nemzeti és regionális szinten is.

Szilárd meggyőződés, hogy a beruházási lehetőségeket stratégiai és integrált megközelítésekre kell alapozni, melyek mindkét ágazat kihívásainak kezelését szem előtt tartják, az egyszerűsítésre összpontosítva és figyelembe véve a helyi érdekelt felek igényeit, illetve bevonva őket a szükséges fellépések meghatározásába.

A közlekedési beruházásokat egy olyan átfogó közlekedéstervezés keretébe kell illeszteni, amely a meglévő és tervezett infrastruktúrák multimodális feltérképezésén alapul, és amelybe beleépülnek a fenntartható mobilitási stratégiák és a TEN-T hálózatokba történő beruházások, különös tekintettel a TEN-T európai közlekedési folyosók munkatervére. Ez a stratégia hozzá fog járulni ahhoz, hogy a régiók hatékonyabban kapcsolódjanak a nagyobb közlekedési hálózatokhoz, a fenntartható és intelligens mobilitási stratégiával összhangban előmozdítva az egységes piac kiterjesztését és a gazdasági fejlődést.

Az idegenforgalmi tevékenységeknek be kell épülniük a tágabb területfejlesztési stratégiákba. Ha a turisztikai beruházásokat összekapcsoljuk a helyi fejlesztési tervekkel, az intelligens szakosodási stratégiákkal és a területi együttműködési kezdeményezésekkel, garantálható, hogy a turizmus fellendíti a helyi gazdaságokat, és hozzájárul a társadalmi kohézióhoz és a környezeti fenntarthatósághoz. Ezt a megközelítést jól leírja a turizmus átállási pályájáról szóló jelentés és a 2030-ra vonatkozó európai turisztikai menetrend. Ennek teljes körű végrehajtásához uniós szintű stratégiai koncepcióra van szükség, hogy minden rendelkezésre álló eszköz – a finanszírozástól kezdve a szakpolitikáig – mozgósítható legyen egyazon célkitűzés érdekében.

Rendkívül fontos lesz, hogy megszilárdítsuk a fenntartható közlekedési és turisztikai ökoszisztémák kulcsszerepét. Mindannyian tanúi voltunk a Covid19-világjárvány során annak, hogy mi történik, amikor nincs turizmus és az emberek mobilitása korlátozva van. Ez pusztító hatással volt Európa gazdasági és társadalmi szerkezetére. Azóta mindkét ágazat magához tért. Kinevezésem esetén az a dolgom, hogy erre a fellendülésre építsek, garantálva azt, hogy munkánk fenntartható és méltányos legyen. Különösen fontos lesz biztosítani, hogy a távoli területek között ne csak jó összeköttetések létesüljenek, hanem hogy a közöttük való közlekedés megfizethető maradjon. Enélkül aligha lesznek képesek kihasználni a fenntartható turizmus előnyeit.

A Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság kérdése

12. Az Európai Bizottság ügyvezető alelnökéként hogyan követné azt a főigazgatóságokon átívelő célkitűzést, hogy kezelje a vidéki területek életminőségének fenntartásával és javításával kapcsolatos kihívásokat? Hogyan csökkentené a város és a vidék közötti szakadékot, hogyan mozdítaná elő az infrastruktúrák fejlesztését, hogyan támogatná a digitális átállást, hogyan könnyítené meg a szolgáltatásokhoz való hozzáférést, és általánosságban hogyan tenné vonzóbbá a vidéki területeket a mezőgazdasági termelők és a vállalkozások számára? Hogyan látja a Vidékfejlesztési Paktumot és annak továbbfejlesztését? A finanszírozást illetően hogyan kívánja biztosítani, hogy az uniós alapok és szakpolitikák kiegészítsék egymást a vidéki területek támogatásában, és hogy az információk hozzáférhetőek legyenek a helyi érdekelt felek számára?

Teljes mértékben egyetértek az EU vidéki területeire vonatkozó hosszú távú jövőkép célkitűzéseivel. Ez az előretérítő dokumentum ismerteti a vidéki területek életminőségének javítása terén felmerülő kihívásokat, valamint a még kiaknázandó lehetőségeket. Szándékom az, hogy gondoskodom a vidéki térségekre hatást gyakorló különböző olyan ágazati politikák – nevezetesen a kohéziós politika és a közös agrárpolitika – összehangolásáról, amelyek egymást kiegészítő módon járulnak hozzá az európai társadalmi, gazdasági és területi kohézióhoz és az ágazat fenntarthatóbbá tételéhez. Kulcsfontosságú szempont lenne fokozottan folyamodni az Európai Bizottság jogalkotási és nem jogalkotási kezdeményezéseinek vidékszemponturnak vizsgálatához, az Európai Parlament által a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság kezdeményezésére megszövegezett, 2022. december 13-i állásfoglalásban megfogalmazott kérésnek megfelelően. Ígéretet teszek rá, hogy megszervezem a biztosok közötti szükséges együttműködést annak biztosítása érdekében, hogy a vidéki területek gazdasági fejlődésének, versenyképességének és vonzerejének szempontja beépüljön a jövőbeli tervezési és költségvetési erőfeszítésekbe.

A szolgáltatásokhoz, az infrastruktúrához, a digitális konnektivitáshoz és a készségekhez való hozzáférés a sarokkövét képezi a vállalkozói szellem vonzóbbá tételének ezeken a területeken, kezdve a mezőgazdasági és élelmiszeriparral, amely az évek során a vidék egyik pillérévé vált. Főként a távoli és elnéptelenedett vidéki területek azonban a szolgáltatások hiányától szenvednek. Gondoskodnunk kell arról, hogy az egészségügyi ellátás, az oktatás és a szociális szolgáltatások ne minősüljenek luxusnak. Garantálnunk kell, hogy mindezek – a szociális jogok európai pillérében előirányzott céloknak megfelelően – széles körben hozzáférhetőek legyenek a nagyközönség számára. Kötelezettséget válllok arra, hogy kinevezésem esetén folytatom az EU vidéki területeire

vonatkozó hosszú távú jövőképhez kapcsolódó cselekvési terv kidolgozását, melyben központi szerepet kell kapnia a vállalkozásalapítás és a meglévő vállalkozások segítésének, a szolgáltatások javításának és az innováció – különösen a digitális innováció – támogatásának. Hatásuk maximalizálása érdekében a nemzeti és regionális szakpolitikákat össze kell hangolni az uniós prioritásokkal és finanszírozási lehetőségekkel. Ez oly módon valósítható meg, ha nemzeti és regionális szinten is ösztönözzük a vidéki térségekre vonatkozó holisztikus stratégiák végrehajtását, biztosítva az átfogó tervezést és együttműködést valamennyi kormányzati szint között, összhangban a vidékre vonatkozó jövőképpel. Gondoskodni fogok arról, hogy párbeszédet alakítsunk ki a vidéki közösségekkel, különösen a vidéki fiatalokkal. A Vidékfejlesztési Paktum eddig is fontos együttműködési fórumnak bizonyult, a városi érdekelt felek közötti interakció mintáját követve. A Vidékfejlesztési Paktum tevékenységei hozzájárultak a vidék hangjának felerősítéséhez, a hálózatépítés lehetővé tételéhez és a vidéki térségekre irányuló intézkedések ösztönzéséhez. E koncepció sikerét látva kötelezettséget vállalok arra, hogy továbbra is támogatom, és szükség esetén elmélyítem és tökéletesítem a Vidékfejlesztési Paktumot.

Ma az uniós szakpolitikák a vidéki kihívások kezelésében a hatékony területi és egyéb szakpolitikai eszközök széles skálájára támaszkodhatnak, nevezetesen a KAP második pillérén belül, amely olyan programokat foglal magában, amelyek bizonyították hozzáadott értéküket, mint a LEADER és a közösségvezérelt helyi fejlesztés, vagy éppen az „intelligens falvak” és az integrált területfejlesztési stratégiák. A hivatalba lépésemet követő első évben számba fogom venni a meglévő eszközöket, és felmérem, miként lehetne elérni, hogy a jelenlegi eszközök hatékonyabban támogassák a vidéki közösségeket és a termelőket, segítve nekik átállni olyan termelési modellekre, amelyek a legjobban ötvözik a fenntarthatóság három szintjét: a szociális, a gazdasági és környezeti fenntarthatóságot.

A kohéziós politika emellett széles körű támogatást nyújt a vidéki területeknek, elsősorban integrált területi beavatkozások révén, beleértve azokat is, amelyek célja a város és a vidék közötti kölcsönhatások erősítése a fenntartható városfejlesztés keretében. A vidéki területek emellett részesülnek a kisebb városi térségek támogatásának előnyeiből is, amelyek a vidéki területek kapcsolódási pontjaiként, infrastrukturális és szolgáltatási csomópontjaiként funkcionálnak.

Függetlenül az uniós alapok következő architektúrájának kialakításától, amelynek meghatározása még előttünk áll, gondoskodnunk kell a vidéki népesség szükségleteinek egyértelmű azonosításáról és megfelelő kezeléséről, illetve a különböző szakpolitikák középpontjába kell állítanunk azokat. Értékelést kell készíteni arról, hogy az utóbbiak mennyire célozzák meg a vidéki közösségeket. E téren alapvető fontossággal bír az, hogy a jövőbeli uniós alapokba és szakpolitikákba beépítsünk konkrét, a vidéki térségekre vonatkozó célkitűzéseket és mutatókat. A vidéki területek újkeletű uniós megfigyelőközpontjának megerősítése hozzá fog járulni e célkitűzéshez. Kulcskérdés lesz, hogy biztosítani tudjuk olyan hatékony eszközök rendelkezésre állását, amelyek lehetővé teszik a helyi és vidéki érdekelt felek teljes körű bevonását e folyamatba, kezdve a gazdálkodókkal és az agrár-élelmiszeripari termelőkkel. Kiemelt feladatommak tekintem majd az uniós forrásokhoz való hozzáféréshez szükséges kapacitások kiépítését és a meglévő lehetőségekről való kommunikációt, hálózatépítési tevékenységek és olyan kezdeményezések révén, mint a vidéki területek uniós finanszírozását segítő eszköztár.

A Halászati Bizottság kérdése

13. Hogyan tenné a halászati ágazatot ellenállóbbá, fenntarthatóbbá és versenyképesebbé a globális piacon, hogyan járulna hozzá a generációs megújuláshoz, és milyen előnyöket biztosítana a part menti közösségek és a legkülső régiók számára, biztosítva ugyanakkor e területek kohézióját és az európai zöld megállapodás célkitűzéseit?

A halászat jövője gazdasági szempontból és a fiatalok számára vonzó ágazatként egyaránt az óceánok egészségén, a bőséges halállományokon, illetve a biztonság és az innováció iránti elkötelezettségen áll vagy bukik. A halászati erőforrások kezelése, a tengeri környezet védelme és a halászat jövőjébe való beruházás közötti megfelelő egyensúly megteremtése kulcsfontosságú a halászati ágazat és különösen a kisüzemi flotta hosszú távú életképességének megőrzéséhez.

Kinevezésem esetén támogatni fogom a halászatért és az óceánokért felelős biztost küldetésének teljesítésében.

A reziliencia fokozása érdekében mind a kohéziós politikai alapoknak, mind az Európai Tengerügyi, Halászati és Akvakultúra-alapnak (ETHAA) a jelenlegi jogi kereten belül továbbra is prioritásként kell kezelniük az innovációba és a modernizációba irányuló beruházásokat. Az ETHAA révén változatlanul támogatni fogjuk a zöld és digitális átállást, ambiciózus egyensúly megteremtésére törekedve a halállományok szükséges védelme és az ágazat rezilienciájának fokozása között. Mind a kohéziós politikai alapok, mind az ETHAA kulcsszerepet

játszanak a Földközi-tengertől az Atlanti-óceán partjaiig az EU part menti és legkülső régiói előtt álló egyedi kihívások kezelésében, amelyek gyakran nagymértékben függenek a halászatától. Ezek a területek jobban ki vannak téve a gazdasági konjunktúráknak és a környezeti változásoknak, ezért létfontosságú célzottan támogatni rezilienciájukat, olyan megoldásokat dolgozva ki, amelyek a harmadik országbeli kereskedelmi partnerekével egyenértékű termelési normákat garantálnak. Továbbra is prioritásként kezeljük az infrastruktúrafejlesztés finanszírozását ezekben a régiókban, amelyek javítják összeköttetéseiket és a piacokhoz való hozzáférésüket. Emellett támogatni fogjuk a halászati ágazatot, illetve annak dekarbonizációját és digitális átállását, valamint a fenntartható akvakultúrát és az újonnan megjelenő kék gazdasági ágazatokat is, hogy a part menti közösségek élvezhessék a diverzifikált gazdaság előnyeit. Kinevezésem esetén kiemelt figyelmet fogok fordítani a legkülső régiók társadalmi és gazdasági egyenlőtlenségeinek kezelésére. Mind a kohéziós politikai alapok, mind az ETHAA hozzájárulhatnak az inkluzivitás előmozdításához, célzott pénzügyi támogatást nyújtva a kisüzemi halászoknak, és segítve a halászatot, különösen a kisüzemi halászatot a tágabb regionális fejlesztési stratégiákba integráló szociális innovációs projekteket.

Végezetül határozottan támogatni fogom a halászatért és az óceánokért felelős biztost a reziliens, fenntartható és versenyképes halászati ágazat világos, 2040-ig előremutató jövőképének kidolgozásában, az európai óceánügyi paktumban megtestesülő holisztikus, előrettekintő és ambiciózus óceánstratégia megvalósításában, valamint az EU és a harmadik országok között biztosítandó egyenlő versenyfeltételek uniós prioritásának előmozdításában.